

Веселі вогні

Валентин Бичко

Лагідний човен, веселе весло...
Сіли ми в човника — і понесло
Вниз мимо берега, мимо кущів,
Мимо рибалок, що ловлять лящів
(Ловлять лящів, а ідуть на гачки
Йоржики тільки — самі колючки...),
Мимо лози, що у воду звиса,
Мимо зорі золотої — краса!

Та не лякайтеся — ми не самі,
З дідом, що зручно сидить на кормі.
Вліво весельце занурить дідусь —
Човник управо уже повернувсь.
Вправо весельце, а човник, гляди —
Вліво, до тихої ближче води...

Дід у нас — бакенщик, тут на Десні
Бакени світить — веселі вогні,
Мов світлячки — золоті племінці,
Путь кораблям уночі по ріці.
Бакен червоний — ліворуч минай,
Тут глибини повноводі край.
Бакен зелений — скеровуй правіш,
Бо іще на мілину налетиш.

Світить дідусь світлячки-ліхтарі
Саме тепер, на вечірній зорі.
Треба упоратись до темноти —
Ми з ним пливем, щоб йому допомогти.
Світить ліхтар він — ми держим весло...
Щоб дідусеві не сумно було —
Пісню співаєм дзвінку, голосну,
Будим від сну вечорову Десну,
Аж озиваються з трав деркачі.
Плесо блакитне хвостами б'ючи,

Грають язї, наш вітаючи спів.

Місяць за обрієм теж захотів
Пісню послухати, виткнув ріжок
І освітив, звеселив бережок,
Стежку по хвилях нам стеле ясну...
Нумо на весла — бо клонить до сну.